

عنوان مقاله:

رد پای سبک خاقانی در سروده های بهار

محل انتشار:

همایش ملی ملک الشعراء بهار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیداحمد پارسا - استاد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه کردستان

چیمین خوشنمای بهرامی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

بررسی همسانی های شعری شاعران و رابطه ی مبتنی بر تاثیر و تاثر خودآگاه و ناخودآگاه میان آنان عرصه ی گسترده ای است که می تواند زمینه ی مناسبی جهت شناخت بهتر سروده های آنان و درک دقیق تر کلیت شعر فارسی و روند مطالعه ی دقیق تر سیر ادبی را در ایران فراهم آورد. خاقانی شروانی (520-595 ه.ق) و محمد تقی بهار (1265-1330 ه. ش) هر دو از سرایندهگان نام آور زبان فارسی به شمار می روند. اهمیت قصاید خاقانی و تاثیر چشمگیر او بر شاعران بعد از خود، در کنار مطالعات گسترده ی بهار در زمینه ی شعر کلاسیک ایران و توانمندی او در قصیده سرایی، این سوال را پیش می آورد که آیا بهار در سروده های خود از خاقانی متأثر بوده یا خیر و در صورت مثبت بودن پاسخ، این تاثیر پذیری چه زمینه هایی را در بر می گیرد پژوهش حاضر بر آن است تا با بررسی همسانی های شعری این دو شاعر به این پرسش ها و پرسش های مشابه دیگر پاسخ دهد. روش پژوهش توصیفی است و داده ها با استفاده از تکنیک تحلیل محتوی بررسی شده است. نتیجه نشان می دهد اهمیت شعر خاقانی و مطالعات گسترده ی بهار در ادب پارسی خواسته یا ناخواسته موجب پدید آمدن همسانی های بسیاری بین سروده های بهار با خاقانی در زمینه های آرایه ها، ترکیبات و مضمون آفرینی گردیده است و این مساله ما را در شناخت هر چه بهتر گستره ی تاثیر شعرخاقانی یاری خواهد داد.

کلمات کلیدی:

خاقانی شروانی، محمد تقی بهار، قصیده، سبک شناسی، ترکیبات، مضمون آفرینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868030>

